

Sergej Jesenjin

S PESMOM
SAM SE
RODIO

RANIJE PESME – Izbor

NEVEN

Izbor prema
Sergej Jesenjin: Stihotvorenija Poemi,
Hudožestvenaja literature, Moskva, 1965

Preveo
Stjepan Lučin uz obilatu i
nesebičnu pomoć Mitra Popovića.

Prepev
Stjepan Lučin

*Sergej Aleksandrović! Vi? Opet?
Niste se naljutili prošli put? Drago mi je!
Kao da ste se nešto podmladili?
Mada – ruku na srce! – nikad Vi niste ni
bili stari, bez obzira šta o sebi ponekad govorili.
Dobro došli!*

PREDGOVOR

Obožavalac poezije Sergeja Jesenjina, doktor Stjepan Lučin, obradovao nas je novim prepvom stotinak pesama iz ranog perioda ovog velikog ruskog i svetskog pesnika. I ovog puta doktor Lučin se hrabro prihvatio ovog plemenitog, ali i vrlo teškog i složenog posla.

U toj prvoj deceniji Jesenjinovog stvaralaštva, možda, mogu se naći i neki stihovi, koji odudaraju od one maestralne melodičnosti u kasnijim, zrelim godinama, ali se, takođe, mogu sresti i čitave pesme, već iz 1910. godine, koje nagoveštavaju da se pojavio pravi veliki pesnik na zvezdanom nebu ruske poezije. Ako uzmemo samo jednu od njegovih prvih pesama “Peva zima...” (1910.) osetićemo snažnu nit klasičnog ruskog pesništva devetnaestog veka, ali i neodoljivi, čudesni dah novog vremena i novih prostora, neobičnu svežinu i predznake novog, drukčijeg vremena.

Stjepan Lučin se, uz puno rešenosti i ogroman trud, odlučio baš za ovaj period Jesenjinovog stvaralaštva, pozeleo je da našim čitaocima pruži knjigu pesama iz koje oni mogu osetiti stepenice, kojima se pesnik uzdizao do najviših visina savršenstva. To je bio i, u izvesnom samislu, istraživački posao – odabrati one karakterisatične pesme u kojima će se pokazati prava Jesenjinova interesovanja i opredeljenja, u kojima će se odraziti sva složenost tog perioda u kome daroviti seoski mladić, od pomoćnika korektora, u mnogoljudnom gra-

du stupa u najpoznatije literarne salone, osvaja probirljivu publiku, ali ostaje dostupan i drag i ljudima iz običnog naroda – onima koji osećaju lepotu pesničke reči.

Začudo, sve u tim stihovima – i teme, i poruke, i daleki predeli, i usamljene bogomolje, i seoska slavlja, i buka na gradskim ulicama, i tuga i radost – ostaje vrlo blisko i posle skoro stotinu godina. To je ono osnovno što je Stjepan Lučin uspeo. Suočen sa magičnom sličnošću, ali i različitošću jezika, on je pokušavao i uspevao da pronađe ona slobodna rešenja, kojima ne bi smeo da oslabi snagu pesničke reči ili da stvori pogrešne predstave. I sav Jesenjin, i čitava prostrana, nepregledna, tužna i radosna Rusija stoji pred nama, naslikana čarobnom kičicom pesnika, ujedno i shvatljiva i neobjašnjiva, prebogata i siromašna.

Suočen sa složenošću posla, koga se prihvatio i svestan nepremostivih problema da se potpuno i verno transponuje pesnički stih i izraz na naš jezik, Stjepan Lučin je pronalazio svoja rešenja, i odlučio se na ovakav izbor pesama, – za šta ima potpuno pravo. I nije pogrešio. Takođe, on je rešio da ne robuje formi i da mu to ne bude osnovni kriterijum u radu. Učinilo mu se da bi tako i naš čitalac mogao da oseti svu lepotu mladog Jesenjina, da shvati sva lutanja i nesnalaženja mladog pesnika i njegovu žurbu da svoj raskošni talenat prikaže svetu.

Posebno će čitalac koji ne poznaje Jesenjina u originalu, moći da na svoj način shvati i usvoji te daleke umetničke poruke.

Čitalac će biti i najbolji sudija Lučinovog rada. Možda njega neće interesovati koliko je

vremena, napora, istraživanja, konsultacija, prelistavanja rečnika i enciklopedija, poređenja i svega ostalog bilo potrebno da se dođe do ovog rezultata. Jedno je sigurno: ova knjiga je jasan dokaz da poezija Sergeja Jesenjina traje kroz vreme promena i usvajanja novih tehnologija i da je Stjepan Lučin odabrao pravi trenutak da ovim duhovnim podvigom ponudi savremenom našem čitaocu ono što je vrlo potrebno – smirenu nematerijalnu lepotu rane poezije Sergeja Jesenjina.

U Beogradu
15. februara 2002. godine
Srećko Jovanović

SADRŽAJ

PREDGOVOR.....	7
----------------	---

I DEO

VEĆ JE VEĆE. ROSA.....	13
TAMO GDE ISTOK, NA LEJE	14
PEVA ZIMA, ARLAUČE.....	15
OPONAŠANJE PESME	16
UTKA SE U JEZERO ODSJAJ VEČERI	17
VODOPLAV KAO DIM.....	18
DIVLJA VIŠNJA OSIPA SNEG, ...	19
CIRKUSANTI.....	20
TANJUŠA JE BILA LEPA	21
NEMA SNA, A NOĆ JE TAMNA, ...	22
MATI JE ZA IVANJDAN PO ŠUMI HODILA;	23
DIMI MAGLA. MAČAK NA GREDE IZDUŽEN.....	24
ZASVIRAJ, SVIRAJ, HARMONIKO, MEHA GRIMIZNOGA!	25
PRŠAC	26
DOHRO JUTRO.....	27
POŠTAR.....	28
ZAŠUMILE NAD ZATONOM TRSTIKE.....	29
TROJIČINO JUTRO, SLUŽBA JUTARNJA.....	30
KRAJU DRAGI, SRCE SNIVA	31
S ČELEPUŠOM KAO MONAH MIRAN, ...	32
DA LJUDE ISKUŠA U LJUBAVI.....	33
U SEOSKOJ KUĆI	34
SELOM PO KRIVUDAVOM PUTU	35
OJ RUSIJO MOJA DRAGA,.....	37
JAM SAM PASTIR, DVORI MENI –	38
SUŠI SE RAZMOKLA GLINA	39
HODAJU PO PUTU BOGOMOLJKE,.....	40
KRAJU MOJ ZABAČENI, ...	41
CRNI KUTKU GDE MIRIŠE NA ZNOJ, ...	42
KALJUGE I BLATA;.....	43

MARFA NAMESNICA.....	44
RUSIJA.....	48
ZEMLJO LI, ZEMLJICE MOJA –.....	52
VIŠE ĐEVRECI NIZ PLETER;.....	53
DEVOJAČKO VEČE.....	54
VEČE.....	55
U PLAVOJ NEBESKOJ ZDELI.....	56
SVE SU USEVE SUŠE SATRLE;.....	57
U KRAJU GDE SU KOPRIVE ŽUTE.....	58
U RODBINI SAM OPET SVOJOM.....	60
RODNOG KRAJA MI JE DOVDE.....	61
NEĆU DA LUTAM, ĐURDEVKE GAZEĆ.....	62
KRAVA.....	63
PESMA O KUČKI.....	64
KRDO KONJA.....	65
UGASLO SUNCE, POLJANA MIRNA.....	66
OBLAK ČIPKU ISPLEO U GRMU.....	67
PLAVET.....	68
U LUNINOJ ČIPKI KRIŠOM.....	70
PREKO GORA, PREKO Žutih DOLINA.....	71
RUJNA SE KRILA ZALASKA GASE;.....	72
PEVAJU TESANA KARUCA,.....	73
ZA TAMNIM ŠUMSKIM PRAMENJEM.....	74
JESEN.....	75
U RUJNO VEČE SE CESTA U MISLI ZDALA.....	76
NEBO SE PLAVI, AM JE OBOJEN;.....	77
RADI VESELIH DRUGOVA.....	78
GDE ZAUVEK TAJNA DREMA.....	79
ZBOGOM, DRAGI PUSTARU;.....	80
SKRIVA MESEC IZA AMBARA.....	81
OPET NALEGLO RUMENILO.....	82
POMENI.....	84
POJAS CRVENI, HALJINA BELA!.....	85
PROLEĆE NA RADOST NE LIČI;.....	86
LISICA.....	87
NIJE MRAZ NITI ZA KOŠEVIMA.....	88
ISPLAKALA SE PROLEĆNA KIŠA,.....	89
NISU ZALUD BILI VETRI,.....	90
GLEDAM NEBO, GLEDAM POLJE –.....	91
KRAJU KIŠA I NEPOGODA,.....	92
RANO ME BUDI, RANO SUTRA,.....	93
KRIK PEVACA, PA POLJE, PA NOĆ.....	94

BELA LI SU TAKO NEBESA, ...	95
ZVIŽDI VETAR ISPOD TVRDOG ZIDA,.....	96
GDE SI, OČEV DOME, ŠTO	97
ŠUME GOLE, NJIVE – STRNJE.....	98
O, NJIVE UZORANE –.....	99
NA PRVOM SNEGU DRHTULJIM, A	100
SREBRENASTA TRAKO PULA, ...	101
O ČEMU, PESME, VI GALAMITE!	102
EVO ONA SREĆA LUDA	103
ZELENA TI FRIZURA,.....	104
ZAOBLAČNA STRAŽO, OTVORI	105
JORDANSKA GOLUBICA	106

II DEO

LEPO JE POD JESEN, KAD JE SVEŽE.....	113
PANTOKRATOR.....	114
PO JESENJU HUHUČE SOVA.....	117
TI SI OBIČNA, TAKO – KO SVE, ...	118
NEK JE DRUGI ISPIO TE, ...	120
MEĆAVA	122
OTPADA LIŠĆE, OTPADA LIŠĆE.....	126
VIDIM SAN... CRNI PUT, PUT-STAZA.	128
ČITAOCU	130